

הע' אַיּוֹב וְהַשׁוֹאָה – אֶרְבָּעָ גִּשּׁוֹת לְ"אָדִיק וּרְעָלָן"מעווה לבעית צדיק ורע~~אליפס: צדיק ורע לו~~~~בלוז: צדיק נעלם~~~~אופס: צדיק נעלם לו~~**אליפס**

איוב ז

וְכָרְדָּנָא מֵהָא נָקֵן אָבָד אֲלִיפָת יְשִׁירִים נְכָחָדָה:
 הַכָּאָשָׂר רְאִיתִי חִרְשֵׁי אָמָן וְרָעֵי עַמְלֵל יְקָנָה:

איוב כב

ה פְּלָא רְשַׁתְקָה רְבָה אַזְׁדָּחָז לְעַמְנָה:

וּ קְיֻדְתְּחַבֵּל אַתְּעֵךְ חָנָם וּבָגָדָע עַרְוֹפִים טְפָשָׁטִים:

וּ לְאַדְמִים שָׁבָה פְּשָׁחָה אַמְּרָדְעָב תְּמַנְעָלָחָם:

אבל השקפת אליפס במאורע זהה גם היא אחת ההש侃ות הנאמנות בהשגת, והיא שהוא אמר, של מה שול באיזוב היה הלוותו מפני שהוא ראוי לכך, לפי שהיה לו חטאיהם שנחתיב בהם כן,

רמב"ם, מורה נבוכים ג, כב**1. הרב יואל טיטלבוים, הרב מסאטמר "ויאאל משה"**

וננה מלפניו ביצילול הכל הלוות כתקגיעה עם נמה לענק, מכך ולכך מה זה וזה מען גרס לבייה לילו כי כלים נבָתָן ולבוכ לְלַבְקָה, כהמינו בקרלי וכתלאה. ועכקו בדרכנו זה לנו ליכון לתפקיד וככקות כמנומות למת העז שבען שביב עטנו לה פלהה טול לי גלי ומפלוך בדרכיו זו"ל, שאגילו לנו זום נפיוק צלמוני מקלמי צעל לי תענכלת עט הקטשות קלים לעלת חמונת וקסל ילחקו למ' פקץ חי' מני מפיל למ' בקלנס לנטלות וכליות קבלה. וכעוס"ל כן סיה כמייניס וכלה פוקוליסיט עזנו כל מני הקטלות לנעטן על הקטשות הלאן צני יקלול לדעינו כתטענה הוה.

ולכם בגענן זה למ' סיה לך מתקבנה בלבך, נטולך לאסתפק אם לנו על מתקבנה להבל עזנו מעסיק ליטיס ועוממייס לפטולת המלה הלאה למתחלת וווענסיס קוויס לאייה לי' לנעטן על הקטשות קלטן.

2. הרב יששכר טיכטול הי"ד, "אם הבנים שמחה"
 הכל מודים.. שאם היה הבן צירוף וכשהשתפות החדרים. היה זה במללה קדשה ויעיפה טרי, במללה עליינה ובקדושה עלינה הרבה מאדר. ועהה, שם עצם התיזבז מרוחוק, אין להם להתחפה לשאול שאלות על זה ועל זה, כי מהה חייכים בדבר. ועה; אלו היה הבן של האון עד מלפניהם בשחתפות וכחסה כמת כל כל ישראל, בגין היות הארץ מכוונה ומושכלת לחזקן תוכחה חיל גודל מושבי הגלות, וחיל גדור מאחינו בני ישראל שנהרגו בימינו בעזה"ר היו ניזולין ע"י שהו כבר בארץ ישראל. ועהה, מי מקבל אחריות בשבייל אותו דם כשר שנשפך בימינו בעזה"ר. וכמודומה לי, של אלו המהניות שהיו מונען את ישראל מליך ולהשתתף עם הבונים, לא יכולו לכפר את דיהם לומר: ידית לא, שפכו את הדם הזה¹⁶⁴

3. הרב יששכר טיכטול הי"ד "אם הבנים שמחה"

ואחזק את דברי רבינו עם דברי המדרש תהילים (פרק י"ז¹⁸⁵), דכל ההכוות באורה על ישראל משומ שאיין מבקשים את הארץ ישראל. אבל אחר ההכוות, מהה כבר רצים לארץ ישראל, וכאשר מעשים דומינו מוכחים, דقولם היו רצים לארץ ישראל אם היו יכולים.

4. הרב אלימלך בר שאל "מצוה ולב"-השואה ודיי שכן הוא. אבל עם כל הכאב שבדבר, אנו מוכרים להזכיר למען האמת כי השואה האהזהה על המידים הנוראים שבת, וכן שאות קדימות שלא הגיעו למיניהם שללה, כל אלה לא היו באורה עקרוני לגמרי בלתי צפויות. אנו קוראים בתורה בכמה מקומות דברים קשים ביחס למצבים רתים-מוסרים שלולים להתחווות בזמן מן הזמןם. ויש

וְהַיְתָ רָאשִׁיתְךָ מֵצָעֵר אֲמָתָּה תְּקַבֵּח יִשְׁגַּת מָאֵד:
 ח קִידְשָׁאָלָנָא לְדַר רִישׁוֹן יְכֹונֶן תְּקַרְא אַבְוֹתָם:
 ט קִידְמָנוֹל אָנְחָנוּ וְלֹא נְדַע כִּי אַל יִמְנַע עַלְיָאָרֶץ:
 י הַלְאָקָם יָרוֹה נְאָמָרָיו לְזַקְנָתָם זְמַלְקָם יוֹצְאָו מַלְקִים:

בליך

2

ח אִם־יִבְלַעֲנוּ מִמְקָמוֹ וְכַחַשׁ בָּזָה לֹא רְאִיתֵיכֶם:
 ט הַזְּהָא מְשׁוּשׁ דָּרְכֶם קָמָעָפֶר אַתָּר יִצְמָחוּ:

אבל השקפת בלבד השוחה בשאלת זה היא
סבירה תגמול, וכבר אמר הוא לאיזוב, כי
הистורי הגודלים הללו אם אתה נקי ואין לך
חטא הרי בגולם יגדל תגמול, ועתידי לשלם לך
גמול טוב, וכל זה טוב לך כדי שירבה הטוב
אשר השיג לעתיך לבוא,

רמב"ם, מורה נבוכים ג, כב

5. האדמו"ר מפייצנסה "אש קודש"

ונבין נא איך למה הסגיד מתחילה את הבית שבעת ימים, ורק
אחד חילכו את האבניים, הא כיוון שנראה הנגע ירע' שכאן
מסטנה, ובפרט שכמי שאיתה ברובץ מובה בספריו כי אם אדמור'ר
מן זזוקיל שנגע בתמים ובבדים שלא כדרכו הטעע הן א"ב רק
לטובת ישראל לגולות המטמונייה היה, ולמה צוותה התורה לסתמא
מקהם שבעת ימים.

ולא מקהה, וכדומה א' חז' ספק חשש עוליה בקרבנה האפשר שוג עתה
គונתו ית' לטובה, אם לטובה ה'י' לו ליטרנו בדברים שיקרבו אותנו
אליה, ולא ביטול תורה ותפללה וחיז'י כמעט כל התורה, והאם אין זאת
חז' יסורים של ושליכם וכו', لكن רואים בתורה שהוגע בתמים
טמאו ומטמאה הייתה, ומ"מ עשה בה ד' שליחות לטובות ישראל, מתחילה
ספאה ז' ימים ואח"ל נטולה דמתנה.

6. הרב יצחק הוטנר | "פחד יצחק"

המונה "שואה" יוצאת מנקודת הנחה כי היה קיטסטורפה מבורדת, שלא היה לה קשר
לדבר כלשהו לפניה או לאחריה, כבון רעדית אדמה... וישראל מחשפת התורה
על ההיסטוריה היהודית. חורבן ירושה אירופה הוא חלק אינטגרלי של תולדותינו
ואסורה לנו לבודדו, למען האמת, בידוד חלק אחד של החיסטריה, או השואה, הוא
שגורם במידה רבה לקושי להתמודד עם אירועים כזאת חורבן ירושה אירופאה.
 א' בבחירת מושג "השואה" המציאן הפרדה ונגיון מההיסטוריה, הם לא הבינו שחשיבות
אריווע זה. היא דока בקשר הבלתי נפרד עם מה שייבוא א"כ. המהלך של ההיסטוריה
היהודית בפרש התקופות הוא חורבן, גלות, גאולה, ושות מאורע איינו דרוש
קטגוריות או הגדרות חדשות.
 ב' כדי לטעון שאנו יודעים את הסיבות המיותרות למתרפה
לנו, צריך להיות נבי או חטא. אם אדם ברמה פחותה יותר יעשה זאת, הרי הוא
כפוגע בזופות הקדושים אשר מתו על קידוש השם.
 רק ע"י התמסרות מחודשת לשם הבלעד, של התורהCMDR נתקבלי דרכ' נתיבי ההיסטוריה,
זה היה בסוחרים שנגיון לאמת אשר אותה כולנו דורשים.

7. פרופ' פנחס פלאי, "פרקם במחשבת ישראל"

לקראת תום הרביע הרואה של אלף שנים אלו, אירעו טבי^ט
מאורעות שהו שיאם בתהיליכם שפעלו בהיסטוריה כל הכוח
ההדר, ואסור איזאפר לנצח מהם וככלעדיהם אר-אפסר להטב את
חסכון עלמה של היהודות: השואה של חורבן יהדות אירופה
ותקומה מדינת ישראל בארץ-ישראל.

מדעת ישראלי כמה ותעלמה מזמן האש של מרד גטו ורשה, כאשר
הלהומדים עזיר הנפש הכריזו ואמרו עם בעל התודלים: "לא אמות —
כ' אהיה". סיסמה זו הזרה כיימי מלחתה השחרור יזואר מלהבה.

כל המאמרים הללו שוטמכים צורו לגואלה מדברים על צורת בשיעור מופלג: "צורות

רבות", "צורות ורבות שבאות כנהר", צורת מעלה וראש ("צחות מכותם אתכם"). משמעו
 8. אברהם קרייב, "מוסוד חכמים" של הפלנו והמתוויר לנו מטעם אמר שנקט ליזון של מושג בורו: "אמרו יבראל לפלנו
 הקב"ה: רבעון הפלחים, אימתי אתה גואלוני אמר להם: לנטחוון לירידת התח honina,
 אומה שקה אני גואל אתכם" (סדרת תהילים מה). הוות אומר, כשגורל יבראל
 יתמ' זה עד תום על ידי הזרות, שוזחי הירידה המתוינה, או תבקע הגואלה.

ד. גַּתְאָמֵר תֹּהֶن לְאַזְּהָב אֲבָד קִנְעִי בְּקִנְעָה:
 ה. וְאַוְלָם מִרְדִּינְתָּן אַלְעָה דְּבָר נִפְתְּחָה שְׁפָתָן עַמְּךָ:
 ו. וְבָדְלָה לְהַטְּפָלָמָות חֲכָמָה קְרָכְלָמָט לְתָשָׂרָה
 גְּלָע קִידְשָׁה לְהַאֲלָה מְשָׁנָה:
 ז. פְּנַקְדָּר אַלְעָה אַמְּצָא אָם פְּרַדְפְּכָלִית שְׁעִי אַמְּצָא:
 י. אַבְּגַנְתָּן שְׁפָטִים מְהַדְפְּכָל. עַמְּקָה מְפָאָל מְהַדְפָּעָה:

צופר

3

רמב"ם, מורה נבוכים ג, כב

אבל השקפת צופר הנעוטה היא השקפת מי שסביר כי הכל נוהג כפי הרצון המוחלט, ואין לחפש למעשה סבה כלל, ואין לומר למה עשה זה ולא מروع ^{ז'} עשה זה, ולפיכך אין לחפש נקודת הצדוק ולא אופן חכמה בכל מה שעשו אותו זה, כי עצמוני ^{ז'} ואמתתו מחייבים שיעשה מה שיחפשו, וודעתנו קטרה מה להשיג מסתורי חכמו אשר חיבת שיעשה מה שיחפשן לא לשום סבה אחרת, והוא אמרו לאיוב מי יתנו אלה דבר ויפתח שפטיו גמר, ונجد לך תלומות חכמה כי כפלים לתושת, חקר אלה תמצא אם עד חכלית שדי תמצאי.

9. האדמו"ר מסלונים, "זכרון חדש" - ספר וילך
 "יאנכי הסטור אסטיר..."
 ב' פעים הסטור. האחד הוא ההstor עצמו, והשני מה שאינו מרניש ואינו ידוע כלל שהוא בסטור.
 אבל מי שמרגישי בסטור ומאמין כי "יאנכי הסטור", שההstor הוא מוחשיות ומוחיק אילו שיופיע לו מסתלק ממן ההstor.

10.

פרופ' שלום רוזנברג,

שבת בשבתו – מאמר ליום הקדיש הכללי

רבות הן השאלות הדתיות המתעוררות בעקבות השואת. איןנו ידעים את פתרונן. כראיה עומדים אנו בפניהו שיבני שיחת קיר מרחיב בייפוי – כפי שתיאר הריני סולובייצ'יק – אלא שאנו מסתכלים עליו מ הצד הלא-נכון, והואים בו מערבות חוטים חסרי ממשועות וסדר. רק בעין הנואלה נכל אליו לראות את השיחח במלוא הדור. "לכן המשיכל בעת החיה ידום, כי עת רעה היא" (עמוס ה, ג).

יש בדברים אלה, לדעתינו, מסר לכל המתוימרים לדעת את סודות ההיסטוריה וההשאותה. הדבר נכון לא רק לגבי אנשים מסוימים, אלא גם לגבי אנשי מדע, השואת אינה מהווה מסתורי רק מבחינה דתית, תיאולוגית; אם המדענים, היודעים לפואורה להסביר כל אירוע על סיכון וגורמי, וסבירים שמול התבונה האנושית הכל שקרף וחשוף, אף הם אינם יכולים להתמודד עם השואת.

11. הרב פרופ' דוד הלבני, "שבירת הלוחות" – בין אושוויץ לסייעי

نمצא שען לדאות את השואה כעונש על חטא והוא נשארת חידה סתומה שען לה הסבה כל מהתיימר להסביר את השואה כמרכיב במערכות של שבר ועונש הופך אותה לתוכעה טבעית מתחייבת, מקטין את גודל רשותה ומפחית מאשמהם של המבצעים. ואף-על-פי כן, עדין علينا למצוא מטפוראה מתאימה שתבטא את הרעיון שאין לקורבנות אחריות על סבליהם, וכל מה שהיו עושים או לא היו עושים לא היה משפייע על מערכת יוסודיהם או משנה אותה. מטפוראה כזו נבקש להציג בחלק השני של דיוனנו, מטפוראה שתחווק את ההבנה שהשואה באה עליינו כתוצר של שנאה ורשעה שניצלו כוחות קוסםולוגיים ארידים שהתרוצצו אנה ואנה והתנגשו זה בזו, וכך פגעו בביטחוןינו של ההיסטוריה האנושית, בעם ישראל.

רק תפילה המתנתת לאל כי ישוב וייקח את רשות השליטן, שעליינו יותר למען זכות הרצון החומשי לייצורו אנווש התאים; ורק תפילה זוועקת לביטול האלוהים האלוהי, נסיגה שאפשרה עולם סופי מושחת; רק תפילה המכירה כי תכלית הבריאה היא שנעבוד את האל, נציתת לו ונהייה קרובים אליו; רק תפילות המבטאות תחושות ותchingות אלה עשוויות לרפא את הפצע הנורא שפצעה אותנו ההיסטוריה בדורנו, ורק הן יוכלו לצמצם את המרחק בין שני האירועים המורביים של ההיסטוריה היהודית, סיני ואושוויז. Amen.

רמותי לעיל לעובדה שבגود לאינטראפטצייה הקלסית והמקובלת, הרואה בפרשת איוב מסכת-דוגמה לבועית התיאודיזית, והמגישה כפתרון את המפתח של ה"גסיוון" ושל הטרנסצנגולריות האלhit "כי לא מחשבותי ממחשוביכם ולא דרכיכם דרכי...", נולדה בימינו — בתקופה של אחר אישוש והרושימה — אינטראפטצייה חזישת

בגוד לגישה הקלסית, הרואה את מרכזו הכביד של הפרובלמטיקה באלהים, בתיאודיזיה, והמגישה כפתרון את האפליג של הספר ה-*happy end*

טוונעה הגישה החדשית, שמרכזו הכביד הוא באדם. הבעה המרכזית היא הסיטואציה של האדם בששלצמו. עצם העובדה שאיוב הוא אדם, היא היא הקובעת. איוב אינו סובל מן היסורים הבאים לו מן החוץ, אלא מהסיטואציה האימוגנטית שלו כבן-אדם מהמהות וה"כאניות" ות"כויות האקסיסטנציאליות שלו.

הנאציזם וכל אידיאולוגיה הטוטלית שלו ודאי, שהוא מושא לדוגמא למופת לאוֹתָה הסיטואציה, — יש סיטואציות בהיסטוריה, אשר בהן הכה הפוועל נחרך לכך נihilisti, או בטורמיגנוגיה של המקרא: לכך שטני, ש מגמו לשלול, לאין ולכלות את הכל. המשמעות היא תיאולוגית-היסטוריה ממשית. על ידי זאת הוה קרוاء אלהים לאדם בכדי שיקבל עליו את האתגר של המלה-zAחרונה בהיסטוריה.

4

13. הרב סיני אדר, "שבר ומשענת"

בשוואה זואת היינו עדים לכך שלא רק המוני בית ישראל הוביל לטבח אלא גם צדיקים וקדושים עליון. מי שראה ושמע זאת בודאי העלה גם הוא את שאלתו של משה רבינו – זו תורה זהה שכרכה? תשובה הקב"ה שניתנה למשה הייתה בעלת תוקף גם כאן – "שתוק, כך עלה במחשבה לפני". יש מצבים שבהם ניתנת רשות למשחית ואז גם הענקים נפגעים, ואני שראוים זאת מצווים לשתוק.

14. צבי הולץ, "יוסל רקובר מדבר אל אלוקים"

ולכן הרשה לי אלוהים, לפני מוותי, כשהאני משוחזר מכל שמאץ של פחד ושרוי במצב של שלוה פנימית גמורה וביתחון מוחלט, לבוא איתך חשבון עוד פעם אחת אהרון בחמי. אתה אומר שאתה שחתנו? אין ספק שאכן כן! וועל זואת אנחנו נענשיהם? גם את ואת אני יכול להבין. אבל אני רוצה שתגיד לי אם קיים בעולם חטא שמצודק עונש בזה שקיבלנו. אתה אומר שתיפרע מאוכיבינו? אני בטוח שתיפרע מהם לא רחם, גם בכך אני מפקפק. אבל אני רוצה שתגיד לי אם קיים בעולם עונש שיש בו כדי לכפר על הפשע שנעשה לנו.

אליזה

איזה ל...?

ה וְאֶת־אֲסִירִים בָּנָקִים יְלַכֵּד בְּמַבְלִיחַ:

וְבַנְּדַקְתָּם פְּעָלָם אֹפְשָׁעָתָם כִּי יְתַגֵּרְתָּ:

וְנִזְלַל אָנוּם לְמוֹסֵר וַיֹּאמֶר קִידְשְׁבוֹן מַאֲנוֹ:

אָמֵד־יְשֻׁמָּנוּ וְיַעֲבֹדוּ יא

יְכַלּוּ יִמְתַּקְמְם בְּטוּב אַשְׁגִּינְתָּם בְּגַעֲקִים:

העוגן אשר

הוֹסִיף אלְיהֹו ולא הַזְכִירָו אֶחָד מִתְהַמָּה, הוּא

אֲשֶׁר הַמְשִׁילוּ בְהַמְלָצָת מַלְאָך, אָמֶר כִּי הַדָּבָר

הַגְּרָאָה הַדְּיוּז שַׁהְאָדָם יְתַלֵּה עַד שִׁגְיעַ לְשָׁעַרְיִ

מוֹת וַיַּתְאִשׁוּ מִנְגָּנוֹ, אֵם הַיָּה לוּ מַלְאָך שִׁילְזִי

בָּעָדוֹ אַיִזָּה מַלְאָך שִׁיהְיָת, מַתְקַבֵּל הַמְלָצָת

וַיַּהַי מִמְפְּלוֹת, וַיַּגְּזַל אָרוֹן הַחַולָה וַיַּתְוֹרֵ

לְמַצְבוֹ הַטּוֹב בַּיּוֹתֶר, אֲבָל לֹא יִתְמִיד וְתִמְדִיד,

כִּי אַפְתִּישׁ טַלְיָיו מַלְאָך מַלְיִץ אֶחָד מִנְדָּאָלָה

לְתַנְיֵד לְאָמֵם יִשְׁרָאֵל: כִּי וַיַּחֲנֹן וַיֹּאמֶר פֶּקְעָה מִרְקָדָת שְׂתָת מַצְאָתִי כֶּפֶר:

5

רמב"ם, מורה נבוכים ג, כב

15. אהרון ברט, "דורנו מול שאלות הנצח"

ונפערמים — גםם זה גמור מס' איוב ובעיקר מדבר אליטו — אין
הרע משמש עונש כי אם אמר צדיק של חיטין זכירתן אמרנו יש השם
שובר את האדים, משפיל אותו והורם אותו. אבל יש לנו השם גבור
את האדים, מחק אותו ומפתח את תכונותינו הטובות, משובח הצלחה

16. הרב יוסף דוב סולובייצ'יק, "קול דוד דופק" - צדיק ורע לו

(יא) התביבה ההלכתית לשאלתנו זו פשטה מאידך. היסורים, באים כדי לזרום את
הארם, לטרור את רוחו ולקדשו לנוקות את מהשכנתו ולזרעה מכל פסולת הרשיות
טסיגיניתנות; לעוזן את נפשו ולזרעיה באת אופק חיון, כללו של דבר: היסורים —
תקדים לתוך את הטענים באשריהם של האגדות, אבל כשהבין איוב טה מזורה היא

שאלהנו, וכמה גדולה בערונות, והודה ולא בוש: "לכן חגדתי
וללא אבוי, נפלאות ממנה לא אדע" — גילה הקב"ה לאיש
היעוד את היסוד האמתי הצפון ביסורים, כפי ניסוחה של
ההלכה: אמר לו הקב"ה: איוב! אמכו, לעולם לא תבין
את סוד ה"מדוע" ג', סיבת היסורים ותכליתם, אבל דבר
אחד מחובבן לדעת: את יסוד תיקון היסורים. אם וככל
להתרומות על ידי היסורים לדרוגה שעוד עכשו לא הנעת אליהם,
תדע. שנעוזה המה טמא לתקן הנפש ותורת.

17. פרופ' אליעזר שביד, "סדר מחזור הזמן"

לכבי המאמינים מכל מקום מודיעת ישראל
זהה התשובה על סבלו של עם ישראל בגלות של זמנו ואפלול על השואה, ולא
מן שיט בה נבסס פיזיון על הסבל הזה, אלא מפני שיש בעצם קידומם עוזה
על קר שרצן הנבע למעשים מתחיך אמונה, וממזה כל שביכת אדם לעוזה
יכוח לעמود נור הדון ותקון דבר מה בשולם. כי אפילו מתרע מבע של חולשה
אפשר לההה: שׁ הפעל להרגיש בפחדה בפשלחה את הכאב הנברש שביאו אותה
תכלותה.

18. הרב אברהם יצחק הכהן קוק צ"ל, "חכמת הקודש(ב)" - תפקיד הרשותה

אין ספק שיש כח רשות
שוואך ר.ע., העושהopsis בעולם, והוא שליט ומלא עג
כל ימי הארץ, כל הזמן שהעולם צריך למסיטה הרפה, שוואך הוא
הרשות העולמי, וכל אגפיו, לאבד ולכללות, לוזם ולטמא
להחשייך ולהאטיפיל, להפריד ולפוצץ, והוא מאריך ברעתו עד עת קץ,
עד אשר ישוכן העולם, עד אשר רוח הרשת, רוח חיים מהוירב,
ייפול על בני אדם, ונשומות קדושות יתעוררו לפעולות ישועת אמת.
ויתהסנון מלכotta קדיישי על יונגן.
וככל האמור בדברי הכם וחוירותם על דבר הרשותה ומצוותה
על דבר תקפה ועזה הומני, על דבר כלונה והמתוותה באחרית הימים,
הכל רשום הוא בכח אמת.